

Over leven in 2020

Een persoonlijke weg van een 'Klein Duimpje' naar de toekomst

Colofon

ISBN: 978 94 6365 282 7

1e druk 2020

© 2020, Jan A. Boeijenga

Exemplaren zijn te bestellen via de boekhandel
of rechtstreeks bij de uitgeverij:

Uitgeverij Elikser

Ossekop 4

8911 LE Leeuwarden

www.elikser.nl

Vormgeving binnenwerk en omslag: Evelien Veenstra

Illustraties: Jan A. Boeijenga

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op wat voor wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur en de uitgeverij.

This book may not be reproduced by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from the author and the publisher.

Over leven in 2020

Een persoonlijke weg van een 'Klein Duimpje' naar de toekomst

Jan A. Boeijenga

Dit boek draag ik op aan mijn vader (1903 – 1987) en aan de volleybalspeler-cabaretier Bram Vermeulen (1946 – 2004) die mij in de laatste jaren van de vorige eeuw zingend wakker heeft geschreeuwd. Met name met de woorden: *“Ik ben bang, báng, báng dat ik niet meer wakker word, dat ik nooit meer ontkomen kan ...”* (Album: *Achter mijn ogen*, lied: *Mijn droom*, gekregen op mijn 58^e verjaardag van mijn oudste dochter)

Dank ben ik verschuldigd aan de ‘praatgroep-mannen’ die de eerste aanzetten van dit boek hebben vergruizeld wat mij dwong om tot een betere vormgeving te komen.

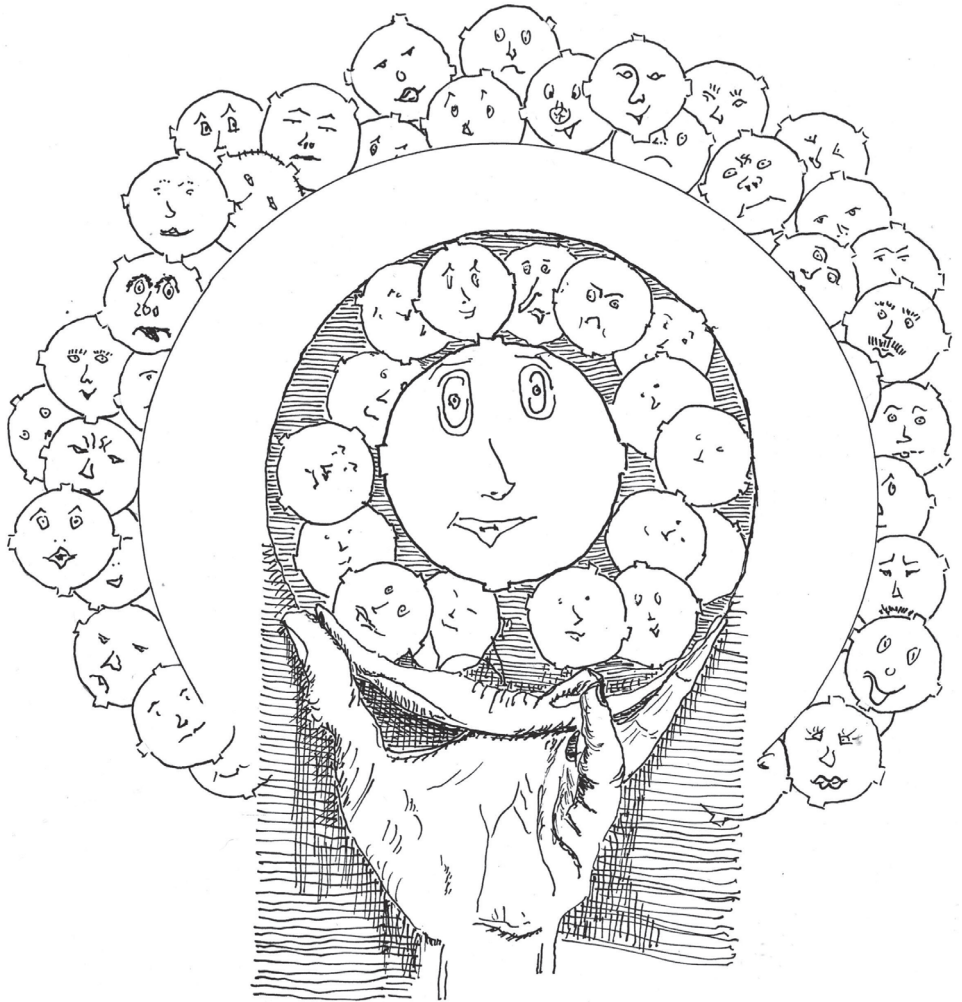
Op persoonlijke basis hebben Klaas Smit, Pieter van der Zee, Gert Nijboer, Jac König en Gerke Terpstra mij veel goede suggesties gegeven. Op hun schouders zittend mag ik mezelf een geslaagd Klein Duimpje noemen.

Inhoudsopgave

Voorwoord	11
Inleiding	13
Deel I	17
1. Mijn eerste droom	19
2. Mijn tweede droom	23
3. Na dromen komt de werkelijkheid terug	27
4. Over mensen en dingen die zijn gebeurd en blijven gebeuren	32
5. Over vroeger en nu	35
6. De voorlaatste denker des vaderlands	41
7. Iets meer over mijzelf	44
8. Een rationele weg	47
9. Een fantasie van een halve eeuw geleden	50
10. Mijn intuïtieve weg	53
11. En toen kwam het covid-19 virus	57
12. Geloven in het coronatijdperk	61
13. Over democratie	64
14. Gevoelens en machten	67
15. Over hebben en zijn	72
16. Over seksualiteit	77
Deel II	81
17. Mijn reis door Ierland	83
Deel III	89
18. Inleiding op mijn zeven sturende 'krachten' in ieder mens	91
19. Over individualiseren	94
20. Over geloven	99
21. Over hopen	102

22. Over aandacht	105
23. Over afhankelijk zijn	108
24. Over emoties en gevoelens	112
25. Over gezag	116
26. De moraal van mijn verhaal	123

Een wereld in een wereld in een wereld

Anders kijken naar mezelf en de wereld waarin ik leef.
(geïnspireerd door een ets van Escher)

Voorwoord

Veel sprookjes beginnen met de bekende zin ‘*Er was eens ...*’ Dat is min of meer mijn beleving van het jaar 2020 geworden. Is het allemaal echt gebeurd? En hoe loopt het af?

Sprookjes hebben iets te zeggen. Ze vertellen iets over de grilligheid van het leven van mensen. Ze hebben een boodschap, soms subtiel, soms heel direct, altijd moraliserend. In de meeste gevallen met een goede afloop en met de bekende woorden ... *en hij/zij leefde(n) nog lang en gelukkig*. Dit geldt ook voor het kereltje dat Klein Duimpje heet met wie ik mij in dit boek enigszins vergelijk. Hij is moedig, slim, volhardend, sociaal voelend en dapper. Hij kijkt verder dan zijn neus lang is. Zijn enige ‘probleem’ is altijd tussen grotere en fysiek sterkere soortgenoten te moeten leven. En zijn ‘kracht’ is dat hij in zichzelf, in eigen **zijn** en in zijn relaties met anderen blijft geloven waardoor hij een ‘oplossing’ wordt voor zijn familie die onder zware omstandigheden leeft. Hij verzamelt witte steentjes.

Als ik mijzelf nu een Klein Duimpje noem, dan refereer ik daarmee aan het feit dat ook ik nu moet leven in een samenleving en in een wereld met veel grotere fysieke ‘krachten en machten’ buiten mij dan die in mij, waarin ik een voor mij passende weg heb moeten vinden.

In dit boek maak ik mij druk over de kwaliteit van ons leven als mensen van nu. Zou de toekomst daarvan ons in de buurt kunnen brengen van ... *en ze leefden nog lang en gelukkig?*

Mijn nieuwsgierigheid stimuleert mij meer zicht te willen krijgen op wat er allemaal gebeurt in onze steeds hectischer

wordende samenleving.. *Over het **waarom** van wat we doen en **wat** we geloven.* Kunnen we het *kwade* daarin bestrijden en het *goede* voeden?

Ja, dat is een pretentievolle én een moraliserende klus.

In de loop van 2020 ben ik mij steeds meer als een Klein Duimpje gaan voelen.

Als dan ineens en vanuit het niets een minuscuul virus ons collectief met ziekte en dood bedreigt, dan gooit dat de levens van ons allemaal drastisch overhoop. Het raakt ons in ons innerlijke *zijn*. Het roept ongeloof, angst en zorgen in ons op. Hoe kan dit? Waarom gebeurt dit? Gelukkig zijn? Nu even niet!

Het confronteert ons hardhandig met onze plannen, met ons geloof in onze toekomstplannen en met elkaar. Help!

Dit deed me denken aan wat mij in november 2019 overkwam. Nietsvermoedend nam ik die zaterdagochtend de telefoon op. Een Engelssprekende man stelde zich voor. Nog steeds weet ik niet waarom ik niet deed wat ik anders wel deed, de telefoon afsluiten. Ik bleef dus luisteren. Hij belde mij namens Google en had de opdracht een probleem in mijn pc te repareren. Ik meende dit probleem te herkennen.

Om een lang verhaal kort te houden, ik *geloofde* de man en bleef luisteren en ik deed wat hij mij vroeg te doen. Met als gevolg dat ik vele uren later ontdekte dat ik € 2600,- kwijt was geraakt. Arm Klein Duimpje.

Door dit incident met de hacker ben ik me van een aantal dingen bewuster geworden. Mede daaruit is dit boek geboren.

Inleiding

Wat zoeken wij als gewone mensen, als hardwerkende of op plezier gerichte burgers? Wat beweegt ons te doen wat we doen? Wat *hopen* we te bereiken met wat wij doen? Waarin *geloven* we voor eigen leven? Wat is onze *hoop* voor de toekomst?

Op deze vragen ga ik in de volgende hoofdstukken uitgebreid in. Kennis, wetenschap, technologie, bezittingen, ze zijn fantastisch. Ze kunnen je echter nooit de kwaliteit van een ‘*gelukkig leven*’ aanbieden. Dat moet uit onszelf komen. Mede door het incident met de hacker ben ik zekerder geworden van zeven menselijke krachten in ieder mens die ‘*gelukkig zijn*’ sterk kunnen beïnvloeden. De twee meest vanzelfsprekende daarvan zijn *geloven* en *hopen*.

Geloven in iets of iemand en het daaraan verbonden *hopen* op iets te krijgen of te kunnen bereiken, zijn diep menselijke drijfveren met enorm veel kracht die niet gebonden zijn aan religies maar aan onze menselijke ziel en de behoeften daarvan. Ze komen voort uit ons *zijn*.

Vervolgens is mij duidelijk geworden dat *geloven* en *hopen* altijd risico’s met zich meenemen. Ze geven geen garanties voor succes in de toekomst.

En als laatste ben ik gaan begrijpen dat leven als mens zonder *geloof* en *hoop* niet bestaat. Met andere woorden, als mensen móéten we *geloven* en *hopen*, altijd! We doen dat instinctief en vooral intuïtief. Altijd!

Kortom, als mensen gaan we dus iedere dag *gelovend* en *hopend* door het leven in alles wat we doen en laten. Dat maakt ons sterk en creatief. Deze natuurlijke krachten dagen ons

uit iets waar te maken waardoor ze de smidse vormen voor al onze verwachtingen, dromen en prestaties.

Ze maken ons echter ook kwetsbaar omdat ze op de toekomst zijn gericht *die nog niet bestaat*. Dat brengt daarom altijd risico's met zich mee. Dat kan niet anders. Ons *geloof* in iets en de *hoop* daarop kunnen daardoor stranden. Als volwassenen hebben we daarmee meer of minder leren leven. De een meer dan de ander. Ze vormen daardoor naast een smidse ook een leerschool. De vanzelfsprekendheid daarvan brengt ons echter in problemen als we ons sterk laten leiden door krachten buiten ons. Als we niet meer zelfbewust keuzes maken in **wat** wel en wat niet te *gelooven* en **waarop** te *hopen* voor de toekomst. De materiële welvaart en de vele mogelijkheden daarvan kunnen ons verblinden en/of misleiden.

Al vele jaren sinds het 'Rapport van de Club van Rome' zijn we door vele deskundigen geïnformeerd over verontrustende en groeiende klimaatveranderingen.

Er klopt dus iets niet. Wat moeten of willen we daarvan *gelooven*?

Er zijn vandaag de dag helaas veel méér constateerbare ontwikkelingen die 'niet kloppen', die ons persoonlijke en collectieve *geloof* in een mooie toekomst en de *hoop* daarop in de weg staan. Voeg daaraan toe dat we via de invloed van de media en de vele reclames steeds meer en weer worden uitgenodigd te *gelooven* in het consument-zijn. Het maakt mensen blij om twee blikken soep te kunnen kopen voor de prijs van één. Hoe lang nog?

In wezen is ieder mens, rijk of arm, een 'Klein Duimpje' zoals jij en ik. *Hopen* op 'gelukkig zijn' en iets kunnen betekenen voor een ander, doen we allemaal.

In dit boek *hoop* ik als een Klein Duimpje je te kunnen mee-

nemen naar eigen 'krachten' om via deze naar een *'gelukkig leven'* in een zeer complexe wereld en samenleving te zoeken. Naar THUIS!

Ieder hoofdstuk in dit boek kan als een zelfstandig verhaal worden gelezen. Een nadeel daarvan is dat ik me zo nu en dan herhaal. Wel zit er een opbouw in de volgorde. Ik hoop dat de tekeningen bij het lezen een toegevoegde en verhelderende waarde hebben.

In **het eerste deel** beschrijf ik twee persoonlijke dromen met daarna indrukken, ervaringen en inzichten die ik in mijn leven heb verzameld. Elk hoofdstuk wordt afgesloten met een bijpassende tekening.

In **het tweede** (en kortste) **deel** neem ik je mee op reis door Ierland om het belang van het Irish Cross te ontdekken als een kostbaar kompas voor het maken van keuzes in je leven.

In **het derde deel** ga ik je deelgenoot maken van zeven 'krachten' die in ieder mens aanwezig zijn. Sturende dynamieken die we zeker nodig hebben om een verschil te kunnen maken voor de toekomst. Twee daarvan heb ik nu al vele malen genoemd. In dit derde deel krijgen de cirkel-tekeningen in deel I de vorm van het door mij aangepaste Irish Cross.

Deel I

Hoofdstuk 1

Mijn eerste droom

Op mijn rug in mijn bed liggend, nog te vroeg om op te staan, mijmer ik over wat ik gisteren heb geschreven. Het voelt goed ... en als ik dan mijn ogen weer sluit ... zie ik een cirkel ontstaan ... die langzaam duidelijker wordt. Hij vormt een ronde leefruimte met daar omheen een langzaam bewegende begrenzing die lijkt op een slang waarvan de kop op weg is naar de staart. Een proces dat al ver is gevorderd. Kop en staart zitten dus dicht bij elkaar.

Gefascineerd kijk ik ernaar en dan komt de klik ... natuurlijk! Dit is mijn leven. De cirkel van mijn leven. Dat is duidelijk. En ja, het proces is bijna rond. Nog even en ik ben 'afgerond'. De kop en de staart, de staart die ooit samenviel met de kop, ze wachten op het moment van hereniging. Het zal dus niet lang meer duren ... en dan is het over en uit. *Mijn* leefruimte wordt weer *een* ruimte.

Ik herken dit. Het klopt en het ligt in de lijn van de menselijke verwachtingen. Door hier bewust naar te kunnen kijken, krijg ik het gevoel in een magisch proces te zitten.

Dan valt mij iets op. Ik word mij bewust van iets. Altijd heb ik gedacht dat *tijd* nooit teruggebogen kán worden naar zichzelf. Dat *tijd* slechts één richting kent: voorwaarts. Mijn verstand heeft me geleerd dat *tijd* altijd lineair is, net zoals $1 + 1 = 2$. Een dag gaat altijd rechtstreeks, linea recta, van de ochtend naar de avond. Ook de jaartallen in de geschiedenis en dagen in mijn agenda en de seizoenen van het jaar, de *tijd* is lineair. Een seizoen gaat nooit terug naar zichzelf, altijd naar een volgend seizoen ... maar dan wel om een jaar later

terug te keren ... om dan ... me bewust te worden dat alles in een groter geheel gezien moet worden.

Kijkend naar de cirkel en nadenkend over dit gebeuren word ik me bewust van iets vreemds. Het beeld van de slang dwingt mij als het ware om naast mijn aangeleerde manier van denken en kijken ook een andere manier van kijken en denken toe te laten. Hierdoor word ik me bewust dat op mijn horloge en op de meeste andere klokken de *tijd* altijd met wijzers ronddraait zoals de maan om de aarde draait en de aarde om de zon.

Dat ik dat nu pas zie. En dan merk ik hoe gemakkelijk mijn gevoelens en zelfs mijn verstand zonder protesten daarin meegaan. Het is een weldadige en bevrijdende ervaring die voelt als een ontmoeting met iets wat fundamenteel goed en waar is. Maar dat is van korte duur.

Ik heb me nog niet omgedraaid of er gaan diverse bellen rinkelen en ik word me bewust van het vreemde hiervan.

Klopt dit wel? Is dit geen zelfbedrog? Wat is nu feit en wat is fictie? Zou dit kunnen betekenen dat ik echt in twee werkelijkheden leef? Of misschien zelfs meer? Dat ik via mijn verstand en mijn rationeel-berekenend ego de *tijd* als een lineair proces heb leren zien en ervaren als een weg naar een toekomst waarin ik mijzelf waar moest maken ... maar dat ik nu (als wat ouder en wijzer) via mijn bewustzijn de *tijd* kan zien en ervaren als een spiraal die steeds hoger gaat ... naar andere vollediger vormen van **zijn!**

Dit doet me wat. Dit raakt me diep. Het verheugt me zelfs. Betekent dit dat er echt twee werkelijkheden zijn waartussen ik kan kiezen zonder er een uit te sluiten? Dat ik bijvoorbeeld de *tijd* kan gebruiken om geld te verdienen om morgen te kunnen eten, voor een vakantie en een mooie crematie, tegelijk met het voeden van mijn geestelijke be-